

Çaresiz

– MFK · 01 Eylül 2015

Çağdaş, medeni, asrî; her ne ise de adı,
Hep geçmiş zamanları arıyorum çaresiz!..
Şu çok modern dünyanın kalmamış hiçbir tadı,
İç-diş yaralarımı sarıyorum çaresiz!..

Sıkıntıdan başımda kalakalmış üç beş kıl,
Kafamı derisiyle tarıyorum çaresiz!..
Yanlış yaptım diyen yok, ortada kaldı akıl,
Kendimce bir doğruya varıyorum çaresiz!..

Rabbimiz tek değil mi, diğer ilahlar da ne?
Arayış karşısında kuruyorum çaresiz!..
Butlan sahibi yoksa Hakk'a uyan kaç tane?
Doğruyum diyen olsa duruyorum çaresiz!..

Sen mi kurtaracaksın, şu âlemi diyorlar,
Bunu ben de kendime soruyorum çaresiz!..
Çoğu kalabalığa uymuş da gidiyorlar,
Gidişlerine beyni yoruyorum çaresiz!..

Sen hâlâ orda mısın; sorusunu duyarım,
Evet deyince, alay görüyorum çaresiz!..
Çünkü ben dine, örfe takatimce uyarım,
Zihniyeti bozukla çürüyorum çaresiz!..

Yeryüzü bizim deyip göğü verdiler Rabbe,
Mazlumlara bakınca eriyorum çaresiz!..
Bilmezler mi ki O'nsuz yeşermez bir tek habbe,
Cüreti cahilliğe veriyorum çaresiz!..

Bu cahiller en çok da okuyandan çıkıyor,
Bazen ümmiyle safa giriyorum çaresiz!..
Zalimin çevirdiği dolap canı sıkıyor,
Doğrulmadan belimi kırıyorum çaresiz!..

Kirlenince havamız rahatça solunmuyor,
Yüzüme gizli maske bürüyorum çaresiz!..
İnanç hiç yaşanmadan Müslüman olunmuyor,
Hayatımı beyhude sürüyorum çaresiz!..

MFK